

Đề bài

Em hãy viết thư cho bạn
kể lại câu chuyện

**Em bé
thông minh**

Bài làm

Hiếu thân mến,

Thế là đã hai tháng rồi mình chưa viết thư cho Hiếu. Gia đình Hiếu bây giờ thế nào rồi? Hai bác vẫn khỏe chứ? Bé Bi, em của Hiếu dạo này đi lớp mầm rồi nhỉ? Bi rất dễ thương, lại thông minh nữa. Cứ như cậu bé thông minh mà chúng mình học năm trước ấy, Hiếu còn nhớ nhân vật ấy không?

Thời ấy vua quan cùng dân chúng còn gần gũi, bình đẳng lắm. Vua cho quan đi khắp nơi tìm người tài, không ngại cả những thôn cùng xóm vắng. Quan thì đến tận bờ ruộng để thử thách, tìm người tài. Hóa ra cũng có những ông vua quan không quan liêu, Hiếu nhỉ. Mình thấy câu chuyện rất lôi cuốn vì có nhiều cuộc thử tài liên tiếp, mà cuộc thử sau lại khó khăn, đòi hỏi trí tuệ cao hơn cuộc thử trước. Ban đầu chỉ là trong nước với nhau, về sau lại đụng đến cả với nước ngoài. Tất cả đều xoay vào cách thử tài, đồ mẹo, và cách giải của cậu bé lại rất bất ngờ, mỗi lần một lối giải khác nhau. Đặc biệt, cậu bé rất giỏi dùng lối đồ vắn lại theo kiểu đối phương, để chính đối phương phải nhận ra lời đồ của mình là vô nghiệm không thể giải được.

Cậu bé tuy chưa được đi học, nhưng là hiện thân cho trí tuệ dân gian. Trí tuệ ấy vượt qua cả tuổi tác và đẳng cấp. Ngay lần đầu gặp viên quan, mình đã phải sững sốt vì câu hỏi vắn lại bất ngờ của cậu bé. Hơn nữa, ngay cả khi đứng trước nhà vua uy nghiêm, cậu bé vẫn tự tin, dửng dưng. Cậu không chỉ giỏi suy luận mà còn có tài biện bác nữa. Cậu đã khéo dựng nên một tình huống, khiến cho vua buột miệng truyền phán đúng với ý định mà cậu đã liệu trước: “Bố mày là giống đực, làm sao mà đẻ được!”. Ngay lập tức, cậu bé dùng ngay lí của nhà vua để bẻ lại nhà vua một cách tài tình: “Thế sao làng con lại phải nuôi trâu đực cho nó đẻ con?”. Ngay giữa triều đình, cậu bé đã khiến đức vua phải cười mà giải bằng câu: “Ta thử đấy thôi mà!”.

Đặc biệt hơn nữa, cũng nhờ cậu bé mà viên sứ thần nước lớn phải nể sợ nước ta. Cậu đã giải quyết bài toán hóc búa xâu chỉ qua ruột con ốc vắn một cách thật đơn giản, như trong một trò chơi trẻ nhỏ. Mình rất khâm phục cách giải thông minh, không chút cầu kì, mà lại hiệu nghiệm này.

Hiếu có thấy như mình không, trí tuệ tiềm ẩn trong dân gian, trong những con người bình thường không tên như cậu bé này thật khó lường hết được. Khi cần đến, trí tuệ ấy sẽ vụt sáng, sẽ bùng phát thật bất ngờ. Mình chợt nhớ đến câu ca dao thời kháng chiến, về cái thông đơn sơ của nhân dân ta:

Cái chông là cái chông quay

Đánh cho thằng ngụy, thằng Tây la làng.

Cái chông là cái chông bàn

Đánh cho thằng Mỹ la làng hơn Tây.

Giá như đất nước phát hiện ra nhiều những em bé thông minh như vậy! (Trên báo vẫn có những tin kể về em nhỏ lớp hai đã làm được toán lớp 7 đấy thôi. Hiếu có nhớ không?). Giá như ta luôn cùng quan tâm đến việc cử người đi tìm nhân tài như ông vua trong truyện ngày xưa. Thời nào chất xám chẳng rất cần thiết, phải không Hiếu?

Thôi, mình dừng bút nhé. Cho mình gửi lời chúc tốt lành đến gia đình Hiếu, cho mình gửi bé Bi nhiều cái hôn. Riêng với Hiếu, xin chúc bạn luôn là con ngoan trò giỏi, triển vọng sẽ thành một em bé thông minh của lớp nhé!

Nguyễn Minh Lộc